

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๙/๒๕๑๔

อัยการจังหวัดลำพูน

โจทก์

นายดวงตา ภ้ยารมย์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน

จำเลย

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๒๖, ๕๑

พ.ร.บ.ยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๑๒ มาตรา ๑๓, ๑๙

ป.อ. มาตรา ๒

พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๖ และ ๕๑ ลงโทษผู้นำใบยาแห้งพันธุ์ต่างประเทศตั้งแต่หนึ่ง กิโลกรัมขึ้นไปออกนอกเขตจังหวัดโดยไม่ได้รับอนุญาต โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามบทบัญญัตินี้ต่อมาระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา มีพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ออกใช้บังคับ โดยมาตรา ๑๓ และ ๑๙ บัญญัติให้ยกเลิกมาตรา ๒๖ และ ๕๑ ดังกล่าว เมื่อเป็นเช่นนี้ การกระทำของจำเลยตามฟ้องย่อมไม่เป็นความผิดต่อไป ต้องยกฟ้องโจทก์

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยร่วมกันนำใบยาเวอร์ยีเนี่ยนน้ำหนัก ๓,๗๖๓ กิโลกรัม ออกนอกเขตจังหวัดเชียงใหม่เข้ามาในเขตจังหวัดลำพูนโดยไม่ได้รับอนุญาต ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๖, ๕๑ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๖, ๕๑ ให้ปรับจำเลยที่ ๑ ตามน้ำหนักใบยาของกลางกิโลกรัมละ ๖๐ บาท เป็นเงิน ๒๒๕,๗๘๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทนมีกำหนด ๒ ปี ให้ยกฟ้องคดีเฉพาะจำเลยที่ ๒ ที่ ๓

จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ ให้ยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ ๑ ด้วย

โจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยที่ ๑ ฎีกาเฉพาะปัญหาข้อกฎหมาย

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา มีพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๑๓ และ ๑๙ ให้ยกเลิกบทบัญญัติที่เป็นความผิดตามฟ้องผลจึงเป็นว่าการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖, ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ไม่ถือว่าเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒

พิพากษายืนในผลที่ให้ยกฟ้องโจทก์